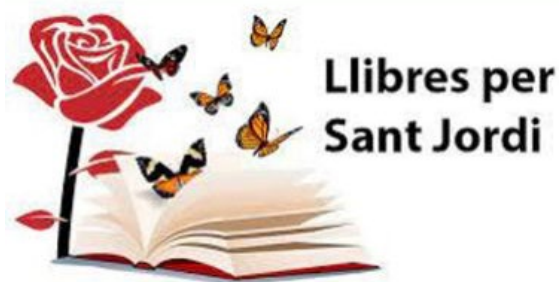

Novetats documentals d'universitats i recerca

Secretaria d'Universitats i Recerca
Abril 2021 #Sant Jordi 2021

Sant Jordi 2021

SANT JORDI 2021: un any més,
especial llibres de divulgació!

[Llegiu-ne més](#)

Novel·les i llibres de divulgació científica

El sapiens asesino y el ocaso de
los neandertales

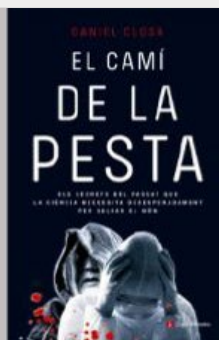
Bienvenido Martínez Navarro. Ed.
Almuzara, 2020, 240 pàg. ISBN:
9788417954543

[Llegiu-ne més](#)

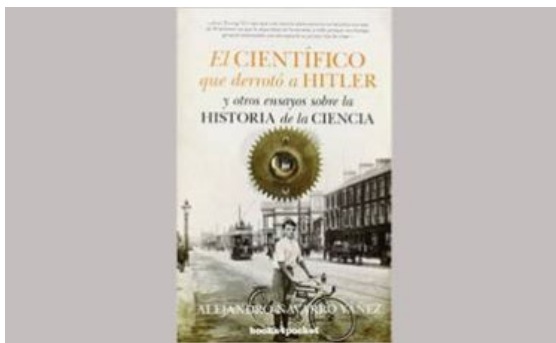
El camí de la pesta. Els secrets
del passat que la ciència
necessita desesperadament per
salvar al Món.

Daniel Closa. Ed. Capital books,
1970, 336 pàg. ISBN:
9788494492822

[Llegiu-ne més](#)

El científico que derrotó a Hitler y

El científico que derrotó a Hitler y otros ensayos sobre la Historia de la Ciencia

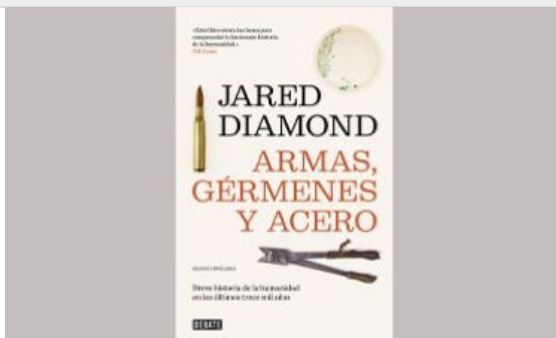
Alejandro Navarro Yáñez. Ed. Almuzara, 2013, 309 pàg. ISBN: 978-84-15870-43-2

[Llegiu-ne més](#)

Antropocè: la fi d'un món. Guia per entendre com estem alterant el planeta

Daniel Closa. Angle Editorial, 2019, 192 pàg. ISBN-13: 978-8417214722

[Llegiu-ne més](#)

Armas, gérmenes y acero

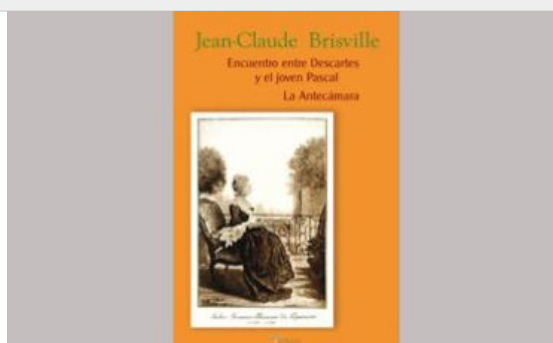
Jared Diamond. Ed. Debate, 2006, 602 pàg. ISBN: 9788499928715

[Llegiu-ne més](#)

Encuentro entre Descartes y el joven Pascal

Jean-Claude Brisville. Ed. Trifaldi, 2012, 180 pàg. ISBN: 9788493440176

[Llegiu-ne més](#)

La ciència a l'ombra. Els crims més celebres de la història, les sèries i el cine a la llum de la ciència forense

J. M. Mulet. Ed. Pòrtic, 2016, 288 pàg. ISBN: 9788498093674

[Llegiu-ne més](#)

El infinito en un junco

Irene Vallejo. Editorial Siruela, 2021,
452 pàg. ISBN: 9788417860790

[Llegiu-ne més](#)

El libro de la Luna. Historias, mitos y leyendas

Fatoumata Kébé. Editorial Blackie Books, 2020, 184 pàg. ISBN: 9788418187155

[Llegiu-ne més](#)

Darrers butlletins electrònics publicats

- [Butlletins Recercat](#)
- [Butlletins AQU Catalunya](#)
- [Els Doctorats Industrials](#)

Revistes especialitzades

Accediu a les [revistes especialitzades](#) a les que està subscrit el Departament de Recerca i Universitats. Podeu consultar-hi els exemplars publicats i rebuts, els sumaris dels darrers números i el tipus de subscripció que tenim. Si us interessa algun article en particular, escriviu-nos un correu a biblioteca.recercaiuniversitats@gencat.cat

Més informació

- [Condicions de préstec](#)
- [Biblioteca Departament Recerca i Universitats](#)

[Alta](#) [Baixa](#) [Contacte](#)

ISSN: 2462-5426

SANT JORDI 2021: un any més, especial llibres de divulgació!

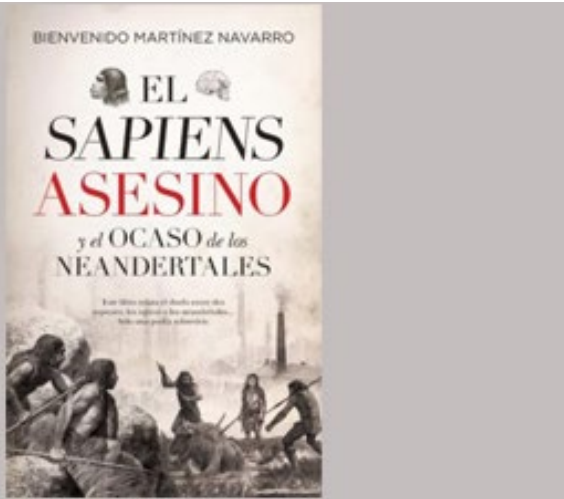

Aquest mes d'abril, després de l'obligat parèntesi de l'any passat, reprenem aquest número especial d'abril, on volem donar visibilitat a una temàtica específica del fons documental de la Biblioteca d'Universitats i Recerca: la divulgació científica. Hi trobareu referenciats i comentats llibres de divulgació científica, escrits per científics i autors de tots els àmbits, que són fruit de les seves investigacions i que apropen al gran públic, de manera pedagògica, coneixements i disciplines diverses. Com sempre, les ressenyes han estat fetes per persones que treballen a la Secretaria d'Universitats i Recerca, que han col·laborat en aquest número i els ho volem agrair públicament. Si sentiu curiositat per llegir algun d'aquests llibres ressenyats o voleu consultar tots els llibres de divulgació científica disponibles actualment a la Biblioteca d'Universitats i Recerca, mireu la [llista](#) i demaneu-nos-els en préstec.

Que enguany tingueu un bon dia de Sant Jordi ple de lectures!

El sapiens asesino y el ocaso de los neandertales

Bienvenido Martínez Navarro. Ed. Almuzara, 2020, 240 pàg. ISBN: 9788417954543

Segons l'autor, «*Homo sapiens* és, probablement, la major plaga que hagi patit la Terra en la seva història des de la seva consolidació com a planeta. És difícil imaginar una forma viva més nociva amb el medi des que existeix vida al globus terraquí». I no cal dir res més.

Això no obstant, diré més coses sobre aquest assaig. És una obra de divulgació científica de manual: presenta dades de recerca, opinions expertes, un relat coherent i un grapat d'anècdotes que componen una obra seriosa i divertida. No faig cap espòiler del llibre si dic que al final els neandertals (*Homo neandertalensis*) moren tots... però no del tot. Entre un 1 i un 4 % del genoma dels humans moderns (*Homo sapiens*) té un origen neandertal. És a dir que, tot i que no hi ha filogènia, va existir la hibridació entre ambdues espècies d'homínids, que van donar lloc a fills fèrtils.

El llibre s'estructura en vuit capítols, on es comenten les dades paleoantropològiques que expliquen el poblament d'Europa, amb una atenció especial als neandertals i, concretament, a la seva extinció. S'analitzen possibles causes climàtiques, fenòmens associats a la tectònica de plaques o a impactes d'objectes de fora de la Terra, i també la seva col·lisió amb l'*Homo sapiens*. Després d'establir quines van ser les causes de la desaparició dels neandertals, l'autor, investigador ICREA de l'Institut Català de Paleoecologia Humana i Evolució Social (IPHES), ens explica el perquè de l'afirmació del primer paràgraf i desenvolupa el seu argument, segons el qual l'*Homo sapiens* és un superdepredador que, durant el final del plistocè, va exterminar les poblacions de megafauna d'Europa, Amèrica i Austràlia —no d'Àsia ni d'Àfrica— i també les poblacions humanes del territori que havia ocupat.

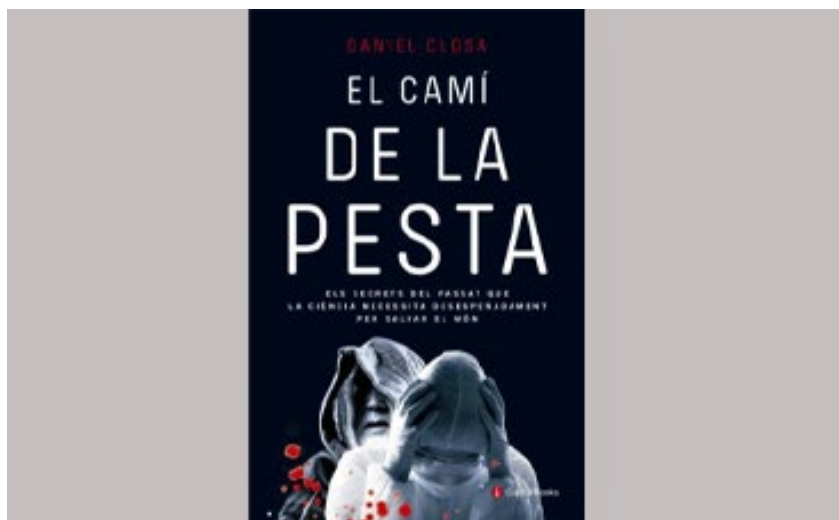
Malgrat que l'autor vol acabar el llibre amb un bri d'esperança per a l'espècie humana, el cert és que 40.000 anys més tard l'*Homo sapiens* continua exterminant animals (estem en plena sisena extinció massiva) i ocupant territoris d'altres humans, prenent-los els seus recursos i deixant que es morin de gana o aniquilant-los directament. Els neandertals, però, van saber estar 270.000 anys vivint en perfecta harmonia amb el seu bioma. Això sí, a diferència dels sàpiens, ells van «renunciar» a l'evolució i al progrés.

Comentari: Salvador Maturana. Servei de programes. Direcció General de Recerca.

El llibre està disponible per al [préstec](#) i la consulta a la Biblioteca d'Universitats i Recerca. Direcció General de Recerca

El camí de la pesta. Els secrets del passat que la ciència necessita desesperadament per salvar al Món.

Daniel Closa. Ed. Capital books, 1970, 336 pàg. ISBN: 9788494492822

Per tal de poder entendre aquest llibre, abans cal saber que l'autor té un doctorat en Biologia i que fa recerca biomèdica en una de les diverses institucions que treballen en aquest camp al nostre país. Per tant, si algú podia tenir dubtes sobre el substrat de coneixements de l'autor en aquesta matèria, crec que pot esvair-los sense recança des d'ara mateix. El coneixement del doctor Closa sobre la biologia dels microorganismes i com combatre'ls queda ben palès en tot moment.

Pel que fa a l'obra en si, jo la qualificaria com un llibre d'intriga singular. D'una banda, en tot moment hi ha el punt de suspens que et fa (o, en el meu cas particular, m'ha fet) voler seguir llegint sense aturador. De l'altra, aquesta intriga es basteix al voltant de quelcom tan poc habitual en la novel·la d'aquest gènere com és un patogen microscòpic, d'aquí la seva singularitat.

En els llargs mesos que duem de tensió i confinament a causa de la pandèmia del virus SARS-CoV-2, per estructurar tota la trama, l'autor fa servir un altre virus diferent del que, malauradament, ocupa la nostra actualitat: ell se centra en la pesta, un virus d'alts índexs de transmissió i letalitat. A la utilització del virus de la pesta hi hem d'afegir una particularitat que no té el SARS-CoV-2, i és que el primer va devastar Europa a l'Edat Mitjana i ara sabem com funciona i com combatre'l. Aquesta primera plaga medieval permet a l'autor introduir el personatge d'un cronista que la va viure i que deixa pistes que els personatges de l'època actual han de seguir per tal de poder sortir-se'n i evitar una mortalitat com la que va viure el nostre continent fa 700 anys.

Prepareu-vos, doncs, per a poc més de tres-centes pàgines de suspens en què trobareu monjos, biòlegs, químics, filòlogues, sicaris, empresaris farmacèutics...

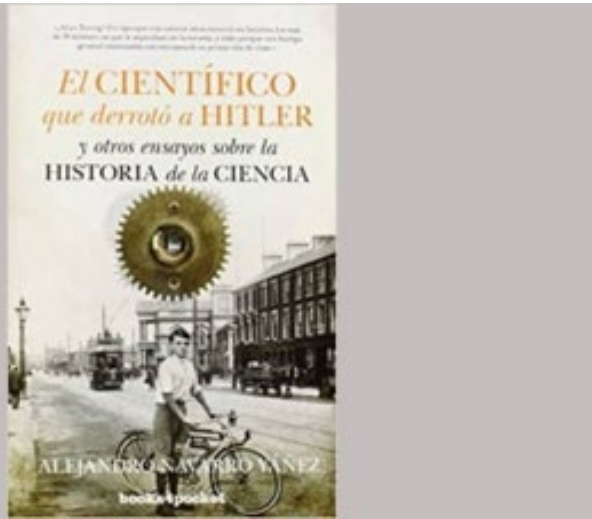
Si us interessa aquesta temàtica trepidant i poc habitual, us recomano un altre llibre que vaig llegir fa molts anys i que encara conservo: La muerte negra, publicada l'any 1978 i escrita per Gwyneth Cravens i John S. Marr. Com és fàcilment deduïble del títol, el protagonista d'aquesta història també és el virus de la pesta, però amb una trama absolutament diferent del llibre del doctor Closa.

Comentari: Lluís del Cerro. Sub-direcció General de Polítiques Sectorials, Científiques i Tecnològiques

El llibre està disponible per al [préstec](#) i la consulta a la Biblioteca d'Universitats i Recerca.

El científico que derrotó a Hitler y otros ensayos sobre la Historia de la Ciencia

Alejandro Navarro Yáñez. Ed. Almuzara, 2013, 309 pàg. ISBN: 978-84-15870-43-2

Dissortadament, les guerres funcionen com a acceleradors dels avenços científics i tècnics per trobar solucions a les necessitats de la societat: allò que serveix per derrotar l'enèmic, en temps de pau troba una segona aplicació o suposa, si més no, un pas endavant per continuar aprofundint en una disciplina incipient.

Això és el que va passar a la Segona Guerra Mundial amb el cas ben conegut de la tecnologia atòmica. Un altre exemple el trobem a la història —recuperada més recentment— sobre un dels pares de l'enginyeria informàtica, Alan Turing, que contribuï a fer que els aliats poguessin llegir el sistema de codificació que utilitzaven els alemanys amb la màquina Enigma. Turing és el científic a què es refereix el títol del llibre. El científic que va derrotar Hitler.

Tanmateix, el llibre no se centra en aquesta figura ni en els progressos científicotècnics derivats de les guerres, sinó que hi fa referència únicament en tres dels vint-i-quatre relats sobre la història de la ciència que el componen. La resta de relats tracten, entre d'altres, qüestions com ara les troballes casuals (amb tres exemples de serendipitat) o alguns descobriments duts a terme per genis solitaris que treballaren, contràriament al que acostuma a succeir avui en dia, de manera individual. També hi ha capítols dedicats a èxits tecnològics molt llunyans en el temps i que qüestionen el paradigma del progrés científic, i de retruc humà, com una línia ascendent sense daltabaixos. El llibre acaba amb uns articles al voltant de les fronteres del coneixement i dels terrenys desconeguts que potser en algun moment arribaran a esclarir-se.

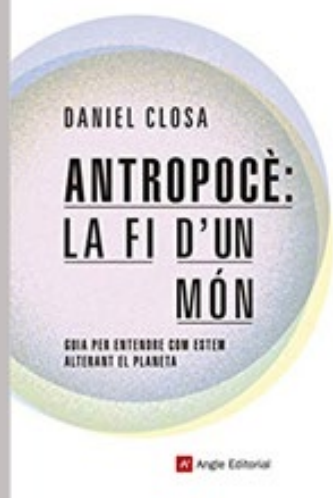
Aquesta obra és, per tant, un compendi calidoscòpic de la ciència i la tecnologia. Defecte i virtut alhora, perquè no aprofundeix en cap aspecte però serveix per tenir un petit tast de diverses perspectives per atansar-se a una visió històrica de la ciència. Amb una prosa senzilla i divulgativa, no hi ha, en definitiva, cap fil argumental que uneixi els retalls, tot i que el llibre traspuja una tasca complexa de selecció per mostrar una visió el més acabada possible i no només, cosa que s'agraeix, des d'una compressió cofoia de la incidència de la ciència dins de la societat. I no em refereixo al mal ús que poden tenir les aplicacions resultants, com són els casos bèl·lics esmentats abans, sinó a la utilització equivocada o ideològica de les premisses de sortida o a la utilització de males pràctiques metodològiques per no esmentar directament els treballs amb vocació fraudulenta. Situacions totes elles que, agrupades, provoquen una reflexió que va més enllà de la ciència com a mecanisme utilitari i ens endinsa en les constants de la naturalesa humana i l'intent permanent d'interpretar-les.

Comentari: Ignasi Vendrell. Servei de Contractació i Patrimoni en l'Àmbit d'Universitats i Recerca.

El llibre està disponible per al [préstec](#) i la consulta a la Biblioteca d'Universitats i Recerca.

Antropocè: la fi d'un món. Guia per entendre com estem alterant el planeta

Daniel Closa. Angle Editorial, 2019, 192 pàg. ISBN-13: 978-8417214722

Daniel Closa ens endinsa en la comprensió dels diferents períodes consensuats en què s'ha dividit la formació de la Terra, fins a arribar a l'època actual, en què l'ésser humà va fer la seva aparició, i on encara som: el quaternari, amb un clima amable que ha permès l'existència i el desenvolupament de la vida. Des d'un punt de vista cronològic, tot i parlar de milions i de milers d'anys en què es divideix la formació de la Terra, el nostre temps i la nostra presència és insignificant, però no pas la petjada que hi estem deixant a escala mediambiental. És des d'aquesta perspectiva que l'autor ens parla de l'antropocè, terme que no representa cap època geològica i amb el qual no tota la comunitat científica està d'acord, però que s'utilitza per ressaltar la incidència de l'home en la Terra en els darrers temps.

La petjada humana, accelerada des de la industrialització, juntament amb el creixement exponencial de l'ésser humà, la desforestació, els grans conreus per donar aliments i la indústria en tots els seus vessants, comporten una emissió ingent de CO2 que provoca un escalfament global accelerat, amb una alteració mediambiental difícil de revertir. Segons l'autor, s'ha parlat de la incidència d'aquest gas en l'atmosfera, amb més o menys informació, però ben poc de la repercussió que té en el mar. Uns quants exemples breus: a banda de l'acidificació, que per a molts organismes marins comporta la mort i, al seu torn, el trencament de la cadena tròfica, hi ha la fusió dels gels àrtics, que no solament es tradueix en l'augment del nivell del mar, sinó també en una dessalinització i alteració dels corrents marins, que es desplacen d'un indret a l'altre seguint gradients de salinitat, temperatura o densitat. El clima que tenim al continent europeu és gràcies a una cinta marina que, a banda de transportar aigua, transporta energia tèrmica. Un fet que ens explica la raó per la qual Nova York i Barcelona, que estan a la mateixa latitud, tenen hiverns tan diferents.

Aquesta obra ens fa reflexionar sobre el model de vida que tenim, insostenible i amb data de caducitat, descompensat globalment en el territori, que altera la biodiversitat del planeta i que posa en risc en un termini gens llunyà les vides dels éssers vius, inclosa la de la nostra espècie. Ens parla de la distribució del territori, de les ciutats massa denses, però també de per què i quan un gas tòxic, l'oxigen, va donar l'oportunitat a uns éssers vius de multiplicar-se i evolucionar, tot i les conseqüències d'aquest gas (el procés d'oxidació).

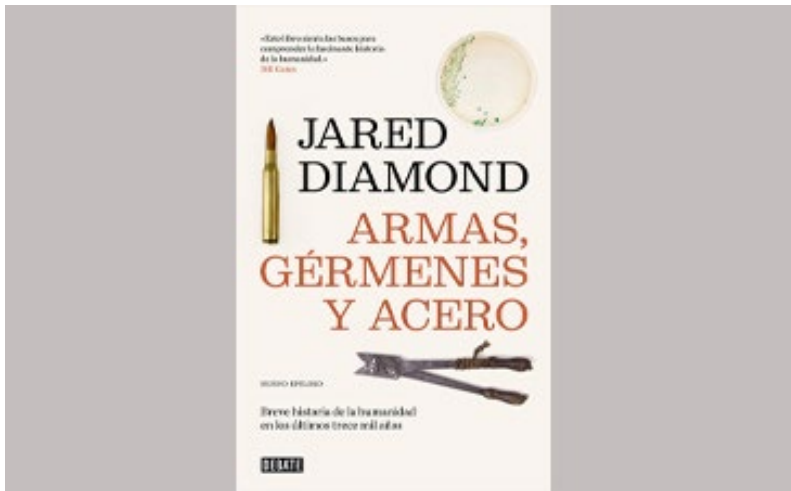
Un llibre de divulgació científica amè, que ens il·lustra alhora que ens fa prendre consciència que calen mesures globals i urgents per canviar les alteracions de vida que duem a terme en l'únic planeta on, ara com ara, podem viure.

Comentari: Anna M. Lahosà. Servei de Programació i Ordenació Universitària.

El llibre està disponible per al [préstec](#) i la consulta a la Biblioteca d'Universitats i Recerca.

Armas, gérmenes y acero

Jared Diamond. Ed. Debate, 2006, 602 pàg. ISBN: 9788499928715

Es tracta d'una obra d'investigació històrica, documentada de manera exhaustiva, escrita per Jared Diamond, professor de Geografia i Fisiologia de la Universitat de Califòrnia. El llibre arrenca amb una sèrie de preguntes interessants: per exemple, per què, en el moment de la seva trobada amb els europeus, els habitants de Nova Guinea usaven eines de pedra, mentre que els europeus ja disposaven d'una tecnologia avançada, o per què, quan Pizarro arribà al Perú, morien els indis de les malalties europees però no els espanyols de les malalties índies.

L'autor intenta trobar resposta a aquestes i altres qüestions semblants. Fa una seguit de reflexions i argumenta com la cultura de l'Europa occidental va arribar a ser predominant sobre les altres, com una sèrie de circumstàncies favorables van desencadenar el procés a partir del neolític, el qual, un cop iniciat, va comportar que fos pràcticament inevitable l'èxit d'unes poblacions sobre les altres. Explica, entre altres qüestions, quin va ser el paper de la geografia i de la distribució de la població en la domesticació dels animals i l'expansió de l'agricultura a través dels segles i dels continents.

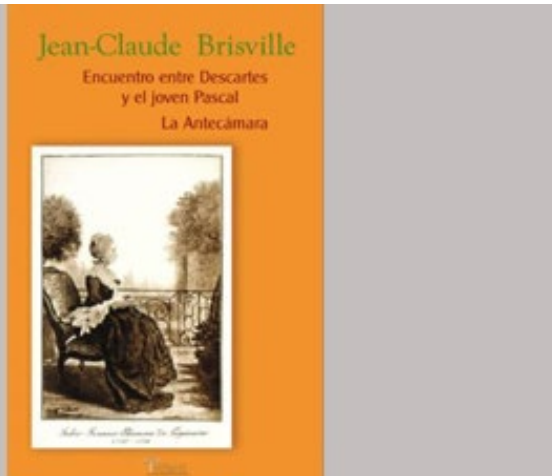
És un completíssim assaig sobre la història de la humanitat, des de fa uns tretze mil anys, i de com les diverses societats humanes van prendre rumbos diferents, qüestionant la visió occidental prepotent del progrés humà. El llibre ajuda a comprendre com el món modern i les seves desigualtats han arribat a ser com són. En definitiva, és una bona obra de divulgació científica que pot promoure el debat sobre aquestes idees i, fins i tot, la controvèrsia.

Comentari: Anna Catalán. Servei de Programació i Ordenació Universitària

El llibre està disponible per al préstec i la consulta a la Biblioteca d'Universitats i Recerca.

Encuentro entre Descartes y el joven Pascal

Jean-Claude Brisville. Ed. Trifaldi, 2012, 180 pàg. ISBN: 9788493440176

Peça teatral de Jean Claude Brisville en la qual l'autor imagina el contingut d'una trobada entre Descartes i Pascal a partir de la correspondència privada d'ambdós, encara que no entre ells. La trobada es va produir el 24 de setembre del 1647, al convent parisenc dels Mínims, i l'entrevista va durar diverses hores. Cap dels dos no va escriure sobre el que van parlar i precisament això va animar l'autor a imaginar la trobada de dues experiències vitals i dos pensaments filosòfics.

Descartes, amb cinquanta-un anys, demana a Pascal, un jove de vint-i-quatre anys, que continuï la seva obra científica, però aquest sembla haver renunciat per sempre a la ciència per seguir les tesis religioses més influents de l'època, la qual cosa el fa viure en un misticisme religiós que l'impedeix participar de la vida. En contraposició, Descartes és descrit com un personatge racionalista que estima la vida i aprofita totes les oportunitats que aquesta li ofereix. L'admiració que senten l'un per l'altre no amaga la seva radical oposició d'idees i de formes de viure. La trobada escenifica aquest enfrontament.

El text, d'una gran qualitat i amb diàlegs i rèpliques dominades per l'humor i la ironia, conté dades històriques i biogràfiques. La conversa es desenvolupa amb una gran versemblança i tracta les qüestions religioses i intel·lectuals d'una època mitjançant dos dels seus protagonistes més significatius.

Jean-Claude Brisville (1922-2014) va fer tota la seva carrera literària al món de l'edició. Als seixanta anys va iniciar la seva carrera teatral, donant vida a un gènere d'enfrontaments dialèctics entre personatges històrics de la política, la literatura i el pensament, i en els quals es debaten idees i situacions amb diàlegs sobris que uneixen la ironia, l'humor i l'art dels sobreentesos. En el mateix volum de l'Encuentro entre Descartes y el joven Pascal, de l'editorial Trifaldi, es publica l'obra La antecámara, en la qual s'enfronten Madame du Deffand i Julie de Lespinasse per controlar, des dels seus salons, el món de la Il·lustració.

L'entretien de M. Descartes avec M. Pascal le Jeune es va estrenar el mes d'octubre del 1985 al Théâtre de l'Europe, dirigit per Jean-Pierre Miquel. El 2007 es va tornar a representar al Théâtre de l'Oeuvre sota la direcció de Daniel Mesguich. El muntatge dirigit i interpretat per Josep Maria Flotats es va estrenar el 22 de gener del 2009 al Teatro Español de Madrid i es va representar al Teatre Lliure de Barcelona l'any 2010.

Comentari: Agustina Guiteres. Servei d'Estructures de Recerca.

El llibre estarà proximitament disponible per al préstec i la consulta a la Biblioteca d'Universitats i Recerca.

La ciència a l'ombra. Els crims més celebres de la història, les sèries i el cine a la llum de la ciència forense

J. M. Mulet. Ed. Pòrtic, 2016, 288 pàg. ISBN: 9788498093674

No us heu de sentir malament si us sentiu atrets per aquest títol. A tothom ens fascinen els aspectes més ocults i foscos del comportament humà, d'aquí l'èxit de les novel·les policiaques o de les sèries sobre crims o les pel·lícules que sovint recreen, amb més o menys encert i versemblança, casos reals. El mal, encara que ens costi reconèixer-ho, ens resulta morbós. Si, a més de sentir-vos atrets pels crims reals o de ficció, teniu interès a saber com s'utilitza la ciència, actualment i al llarg de la història recent, per aclarir crims o delictes, per identificar víctimes de catàstrofes o atemptats, per enxampar culpables o eximir sospitosos, aquest llibre de ben segur que us agradarà. Ens explica la història de la ciència forense i quines en són les aplicacions a la investigació criminal. Tot això, intercalat i explicat amb casos reals i pel·lícules o sèries d'aquesta temàtica, que han estat o estan presents en els mitjans de comunicació i que tots coneixem.

De manera molt amena i sense perdre mai l'interès, coneixerem múltiples i diverses aplicacions de la ciència en la investigació criminal i com s'han aplicat en casos reals. La ciència forense no és cap disciplina en si mateixa. Es nodreix de totes les altres que generen coneixement i aquest coneixement s'aplica a posteriori. Per això hi ha diferents capítols del llibre dedicats a l'antropologia forense (estudi dels ossos), a la genètica forense (proves d'ADN i altres), a la toxicologia forense (drogues, verins i fàrmacs), a la biologia forense (microorganismes, insectes, pol·len, plantes, sang...) o a la química forense (elements, àtoms, molècules, isòtops, espectroscòpia...). D'altra banda, també hi ha un capítol dedicat a l'estudi de l'escena del crim, un a l'estudi dels cadàvers o fins i tot un de dedicat al que l'autor anomena pseudociència forense, en què denuncia que no tot el que arriba a judici és ciència i on ens parla, entre d'altres, de vidents, de detectors de mentides, d'hipnosi o de sistemes per identificar la lletra o la veu de sospitosos. Una constant en el llibre és denunciar les inexactituds i els errors, deliberats o no, de la gran majoria de sèries i pel·lícules i contrastar-los amb el que passa a la realitat. «Els morts no tenen glamour», és el títol d'un subapartat. L'autor afirma que els aspectes científics de les sèries són molt qüestionables i al llarg del llibre ens en destapa alguns exemples concrets.

Malgrat que és un llibre que parla de crims terribles i de la manera com s'han resolt, l'autor utilitza contínuament l'humor negre, tal com queda reflectit amb el nom que tenen els capítols. Com a exemple, el que està dedicat a tot allò que ens pot dir l'estudi científic dels ossos dels cadàvers es titula: «Antropologia forense: els ossos no s'aprofiten només per al brou». Aquest ús de l'humor negre no és gratuït: és una estratègia que utilitzen molts professionals per aconseguir un distanciament psicològic de la seva feina, que els obliga sovint a veure escenes terribles, i l'autor l'utilitza per homenatjar-los.

L'autor és professor de la Universitat de València i investigador de l'Institut de Biologia Molecular i Cel·lular de Plantes (IBMCP) d'aquesta ciutat. Va iniciar l'assignatura de Biotecnologia criminal i forense al quart curs del grau de Biotecnologia amb gran èxit. Aquesta experiència docent, més un treball important de documentació, d'estudi de dades i articles d'investigació i també entrevistes a professionals, han fet possible aquest llibre.

Comentari: Blanca Ciurana. Biblioteca d'Universitats i Recerca.

El llibre està disponible per al préstec la consulta a la Biblioteca d'Universitats i Recerca.

El infinito en un junco

Irene Vallejo. Editorial Siruela, 2021, 452 pàg. ISBN: 9788417860790

En aquesta obra, l'autora, doctora en Filologia Clàssica, ens narra, com si fos una *storyteller*, la història del naixement dels llibres. Després de segles escrivint sobre materials com la pedra, la fusta o el metall, els egipcis van aconseguir un avenç revolucionari: fixar l'escriptura sobre un objecte flexible, lleuger, emmagatzemable i transportable (el paper). Es tracta, en definitiva, de la història dels llibres, en un recorregut apassionant des del món antic fins als nostres dies. Des del naixement de la biblioteca d'Alexandria —la més famosa de l'antiguitat, creada a principis del segle III aC—, fins a la imaginària biblioteca de Babel del conte de l'escriptor argentí Jorge Luis Borges, aquest llibre és una reivindicació dels clàssics grecollatins, que enllaça diferents relats que sorgeixen l'un de l'altre d'una manera fluida i captivadora.

Llegint aquest llibre, podem fer una petita immersió en la vida de Ptolomeu i Alexandre el Magne, de Cleòpatra i Marc Antoni, d'Hesíode i Plató, i d'altres personatges del món antic que trobem a les seves pàgines i que formen part del material que l'escriptora guardava fruit de les seves recerques universitàries.

En resum, un assaig que tracta sobre l'origen dels llibres i de les biblioteques, explicat de manera molt amena, a la manera dels antics narradors d'històries, i farcit d'anècdotes del món clàssic i de la mitologia, amb una recerca exhaustiva al darrere. Molt recomanable per als lletraferits.

Comentari: Anna Catalán. Servei de Programació i Ordenació Universitària.

El llibre està disponible per al préstec i la consulta a la Biblioteca d'Universitats i Recerca.

El libro de la Luna. Historias, mitos y leyendas

Fatoumata Kébé. Editorial Blackie Books, 2020, 184 pàg. ISBN: 9788418187155

Fatoumata Kébé és una astrònoma, astrofísica i educadora francesa que es prepara a bastament per ser una de les dones que pugui anar a la Lluna. Excel·lent astrofísica, també és una divulgadora científica excepcional. Tant a França com a Àfrica, organitza tallers de divulgació de l'astronomia entre joves sense recursos amb l'objectiu d'acostar-los a la ciència. El llibre es compon de diferents capítols molt breus que ens recorden la tradició oral del país d'origen familiar de Kébé, Mali. L'autora ens fa una aproximació a la Lluna sota diversos enfocaments: científic, astronòmic, físic i literari, entre d'altres, inclosos els mites que l'han precedit i acompanyat.

Al llarg de les seves línies, ens introduïrem en la formació de l'univers i del nostre sistema solar. Aprendre quan i com es va formar la Lluna i quina influència té en les marees, juntament amb el Sol, i descobrirem el fenomen de l'ona que remunta els rius i les poc conegudes marees tel·lúriques. Ens parlarà de la presència de la Lluna en la religió i en mites ancestrals —en la literatura—, i ens explicarà per què s'allunya del nostre planeta. Ens endinsarà en la carrera espacial que van dur a terme els Estats Units i Rússia amb detalls que ens han passat desapercebuts malgrat saber-ne el resultat final.

Un petit gran assaig, escrit amb passió i dolçor sobre la Lluna, que ens acosta a la llum que li presta el Sol.

Comentari: Anna Lahosà. Servei de Programació i Ordenació Universitària

El llibre està disponible per al préstec i la consulta a la Biblioteca d'Universitats i Recerca.